

[Jørgen Jørgensen.]

indstillet paa Taknemmelighed, først mod Regeringen, som saa hurtigt stiller os over for denne glædelige Kendsgerning, dernæst over for den store vestlige Nation, De forenede Stater, og dens nu afdøde store Leder, fordi man midt i al Krigslarmen og det overmenneskelige Arbejde, der hvilede paa disse Folk, ikke glemte, hvad en stor Nation skylder de smaa, saafremt Retfærdighed og Fordragelighed skal raade. Men vi staar ogsaa i stor Gæld til den Mand, der alene med sin Samvittighed som ansvarlig Raadgiver optraadte paa Landets Vegne derude i den frie Verden i dette Tilfælde, vor Gesandt i Washington, nuværende Minister Henrik Kauffmann. Den Tid, vi nys har gennemlevet, var ikke en Tid, hvor givet Ord stod til Troende, og hvor alle Løfter blev holdt. Saa meget mere Grund er der da til for os at glæde os over denne Traktat i Haabet om, at det Stykke Stormagtpolitik, vi her præsenteres for, maa blive retningsgivende for Forholdet mellem smaa og store Lande fremover.

Jeg anbefaler hermed Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lannung: Paa mit Partis Vegne tiltræder jeg med Glæde det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Jeg kan ogsaa udtale vor Tak til Regeringen for dens hurtige Forelæggelse af dette Forslag, og jeg kan slutte mig til den Tak, der er udtalt til vor Gesandt i Washington, nuværende Minister Kauffmann. Der har for mig aldrig nogen Sinde været Tvivl om, at Minister Kauffmann handlede rigtigt og i Danmarks og Grønlands velforstaaede Interesse ved Afslutningen af denne Traktat, og det er med særlig Tilfredshed, vi bemærker, at Traktaten saa klart understreger Danmarks Suverænitet over Grønland. Det gælder Traktaten, og det gælder den Noteveksling, der har fundet Sted.

Vore Tanker er ofte gaaet til Grønland i disse tunge Aar, og vi har med Glæde erfaret, at Grønland er kommet saa forholdsvist godt gennem Krigens Tid, og at Forholdene tegner sig lyst deroppe. Vi haaber og vi venter alle sammen, at de i Grønlands-Overenskomstens Artikel X omhandlede Betingelser for Overenskomstens Ophør og en Tilbagevenden til Forholdene før Besættelsen nu snart maa være opfyldt.

Vi ønsker ogsaa for vort Vedkommende ved denne Lejlighed at give Udtryk for den dybe Taknemmelighedsgæld, hvori vort Land staar til Amerikas Forenede Stater

og deres afdøde Præsident, vel Krigstidens største Statsmand, Franklin Delano Roosevelt, for den store Andel i Verdens Befrielse fra Nazismens Aag og Undertrykkelse og tillige for den Loyalitet for et lille Lands Rettigheder, der har givet sig Udtryk i Grønlands-Overenskomsten, som vi behandler i Dag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stumph: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til en kort Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 349 af 22. August 1941 samt om Danmarks kommunistiske Partis Repræsentation paa Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 3).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Statsministeren (V. Buhl): Ved Loven af 22. August 1941 blev al kommunistisk Virksomhed og alle kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger forbudt her i Landet. Det havde til Følge, at det kommunistiske Parti ikke kunde deltage i Valg til Rigsdagen; og medens Partiet ved Valget i 1939 blev repræsenteret i Folketinget ved tre Medlemmer, har det nu, siden den nævnte Lov blev gennemført, staaet uden Repræsentation i Folketinget.

At denne Lov, hvis Gennemførelse udelukkende skyldtes tysk Tvang, maatte ophæves, saa snart Mulighederne derfor var til Stede, og at det kommunistiske Parti igen maatte have Adgang til at blive repræsenteret i Rigsdagen, har, kan jeg roligt sige, været forudsat fra alle Sider i det danske Folk. Da den nye Regering, der skulde dannes ved Danmarks Befrielse fra Besættelsen, nødvendigvis maatte have en saadan Sammensætning, at den kunde repræsentere hele det frie Folk, og da det derfor var nødvendigt, at den os paatvungne Lov straks blev ophævet, og at det kommunisti-